

Nederland was nadrukkelijk aanwezig op het 20ste Internationale Watercongres in Durban

Minister: mestbeleid onvoldoende voor waterkwaliteit

Met de in het kabinet besloten mestmaatregelen lukt het Nederland niet om de Europese afspraken over de kwaliteit van het water op tijd na te komen. Dat moest minister De Boer (Milieu) in haar toelichting op de mestplannen erkennen. Tot 2005 zal er in het grondwater meer nitraat zitten door de overbemesting dan toegestaan. In de zandgebieden in bij voorbeeld Noord-Brabant en Limburg duurt dat nog langer. Binnen de Europese Unie is afgesproken dat de nitraatvervuiling al in 2000 tot aanvaardbare proporties moet worden teruggebracht. Desondanks verwacht De Boer weinig problemen in Brussel. 'We kunnen met deze maatregelen aangeven wanneer we de norm wel halen. Dat is meer dan voorheen'.

De Boer suggereerde bij de presentatie van de mestplannen dat haar voorgangers, zoals partijgenoot Alders, het mestprobleem onvoldoende hard hebben aangepakt. 'Het had nooit zover mogen komen'. De Boer verwerpt de kritiek van de milieubeweging dat ook deze maatregelen te slap zijn. 'Dit is buitengewoon goed voor het milieu'. Nog strengere maatregelen hadden de boeren aangezet tot fraude. Dan was het milieu-effect volgens haar nog minder geweest. Landbouwminister Van Aartsen bezwoer dat met de nu voorgestelde maatregelen, die een looptijd van vijftien jaar hebben, het mestprobleem echt de wereld uit zal zijn. 'Het mestprobleem is in 2010 opgelost', aldus de minister. Hij verdedigde de maatregelen als redelijk, evenwichtig, maar vooral ook noodzakelijk gezien het milieuprobleem. 'Dit is misschien pijnlijk beleid, maar ook onvermijdelijk beleid'. Volgens hem moeten de veehouders met deze maatregelen 'op het scherpst van snede boeren'. 'Maar het kan', aldus de bewindsman nadrukkelijk.

Voorafgaand aan de officiële presentatie door beide bewindslieden zei premier Kok begrip te hebben voor de boerenprotesten tegen de aangekondigde ingrepen. Maar hij wees ook op de andere belangen. 'Het water kan niet protesteren, maar de boeren wel. 'De komende generatie kan niet protesteren, maar de boeren wel'. 'Wij zitten niet met onze vingers in onze oren als het gaat om alternatieven', aldus Kok. Maar wat nu op tafel ligt is volgens hem een redelijk en afgewogen pakket maatregelen. De Tweede Kamer zal zich er de komende maanden over moeten uitspreken. (ANP)

Nelson Mandela liet het afweten. De beloofde opening van het 20ste wereldcongres van de Int. Water Supply Association op 11 september in Durban door de president van Zuid-Afrika ging niet door. De Duitse Bondskanselier Kohl gooide roet in het eten door juist op die dag op bezoek te komen. En wat het zwaarst is, moet het zwaarst wege. Dus was de Zuidafrikaanse Congres-voorzitter Laburn met een camera-ploeg naar Kaapstad gegaan om Mandela toch nog een vriendelijk woord voor de congresgangers te ontfutselen. Tijdens de openingszitting in de bomvolle feestzaal van het stadhuis van Durban konden de circa 1500 deelnemers de wat obligate toespraak van de beroemde Nobel Prijswinnaar op het scherm zien.

Politieke openingspeech

In zijn plaats kwam prof. Kader Asmal, minister van Water en Bossen, het congres openen met een weliswaar lange, maar boeiende speech. Deze voormalige hoogleraar in mensenrechten aan Britse universiteiten tijdens het blanke bewind in Zuid-Afrika, schroomde niet met het vorige (apartheids)bewind de vloer aan te vegen, bijvoorbeeld door zijn voorgangers verantwoordelijk te houden voor het feit, dat er voor 12 miljoen mensen in Zuid-Afrika nog geen openbare drinkwatervoorziening is en voor 21 miljoen Zuid-afrikaners nog geen afvalwaterbehandeling. Hij bleef niet omzien in wrok. Hij vertelde met hartverwarmend enthousiasme over zijn Programma van Herstel en Ontwikkeling, dat thans in uitvoering is in zijn land. Hij droomt ervan dat het lukt! Als voorbeeld vertelde hij over zijn recente bezoek aan het zwarte dorp Laastehoop – nomen omen est – met 6000 inwoners, 1000 km ten noorden van Durban, waar hij een openbaar tappunt officieel in gebruik stelde. Maar hij vertelde vooral over wijze waarop dit dorp als geheel meewerkte aan de totstandkoming en instandhouding van deze voorziening met gebruikmaking van een mega-munt-meter, waarvoor de bevolking geld bijeenbrengt om per keer 150.000 liter water geleverd te krijgen. Er valt veel te leren in het buitenland, zei de minister, maar hij somde ook een aantal missers in die landen op, die niet allemaal even prettig waren voor de betrokkenen. Aan Nederland ging hij (gelukkig) voorbij, maar Duitsland moest het ontgelden: bij sommige waterleidingbedrijven in het voormalige Oost-Duitsland zou volgens de Wereld Bank een grotere efficiency zijn aangetroffen dan in West-Duitsland.... Kohl was niet in de zaal, die zat in Kaapstad.

Hij gispte tenslotte de slogan van het Zuidafrikaanse toeristenbureau 'South-Africa: A World in One Country', waarmee de indruk gewekt zou kunnen

IWSA

AIDE

worden, dat Zuid-Afrika eigenlijk twee werelden omvat: een moderne industriële maatschappij naast een traditioneel Afrika: ongerepte natuur en primitieve bevolking. Nee, zei de minister, wij zijn nu allen een. Dat was de boodschap die hij wilde brengen.

Key-note spreker in de openingszitting was John Briscoe van de Wereld Bank, die de relatie drinkwatervoorziening/ afvalwaterbehandeling met natuurbehoud in een financieel perspectief plaatste, zoals de Wereld Bank tijdens de vorig jaar maart in Noordwijk gehouden internationale ministerconferentie over hetzelfde onderwerp deed.

Perfekte organisatie

En toen barstte het congres los in het congres-centrum, dat alle leed van het congres 1993 in het Nép Stadion in Budapest deed vergeten. De Zuidafrikaanse collega's toonden een perfecte organisatie: uitstekende vergaderfaciliteiten naast een fraai ingerichte tentoonstelling, waardoor de exposanten in de pauzes van het congres volop bezoek kregen van de congresgangers: eindelijk waar voor hun geld. Ook de feestelijke bijeenkomsten waren perfect georganiseerd, waarbij het eigen-Afrikaanse aspect bepaald niet was vergeten.

WHO-normen

Maar nu de zaken waarover het ging. Het eerste internationale rapport handelde over de nieuwe WHO-aanbevelingen voor water-kwaliteitsnormen en de consequenties daarvan voor de bedrijven in de verschillende landen. Het lood-probleem dat in ons land reeds is onderkend en wordt aangepakt, bleek ook vele andere landen zorgen te baren, vooral in de geïndustrialiseerde wereld. De Zuidafrikaanse rapporteur S. W. van der Merwe van Rand Water noemde lood dan ook het grootste probleem dat de WHO

met deze nieuwe richtlijnen op tafel heeft gelegd.

Tegelijkertijd waren er zittingen over de invloed van bemetering van het watergebruik – men raakt daar al vele jaren lang niet over uitgepraat zonder tot een eenduidig standpunt te komen – en over het verband tussen de consument en de dienstverlening van het bedrijf.

Consument en service

De Research Foundation van de American Water Works Association heeft daar een uitgebreid en interessant onderzoek naar gedaan, dat model kan staan voor studie daarover in andere landen, ook voor ons land. Er werden naast 1100 klanten ook 50 'groenen', 100 bestuurders en 150 managers van lokale waterleiding-bedrijven ondervraagd over tal van aspecten van dit onderwerp. Een van de interessante uitkomsten was, dat de consument voor een betere kwaliteit veel meer geld over zei te hebben – zei! te hebben – dan men in de bedrijven voor mogelijk hield. Het rapport analyseert de

boodschappen die uitgezonden moeten worden en de groepen waarop men zich zou moeten richten. Het is de taak van de kundige PR-Officer om de boodschappen tussen de oren van de individuen binnen die doelgroepen te krijgen, zo zei dr. J. F. Manwaring van de AWWA, die het rapport presenteerde.

Statistiek

Lekverlies is een probleem dat vooral in ontwikkelingslanden speelt en met de oplossing waarvan men vele miljoenen kan sparen.

Dat is geen verrassing en zo zijn er vele open deuren te melden, die werden besproken, maar waarvan de uitwisseling van ervaringen toch belangrijk en op z'n minst inspirerend kan zijn.

De Statistiek Commissie presenteerde een wonderfraaie kleurenfolder met cijfers o.a. over het watergebruik in tal van landen en de prijs die men voor het water vraagt. Hieronder een paar voorbeelden van die overzichten. Maar wat doen we ermee,

behalve dat het ons tevreden stemt, dat wij het in ons land zo gek nog niet doen?

Eenzelfde vraag geldt voor het uitputtende overzicht van de elementen waaruit de waterprijs wordt of kan worden opgebouwd.

De Commissie wijdde er een zitting aan.

PR en de milieuproblematiek

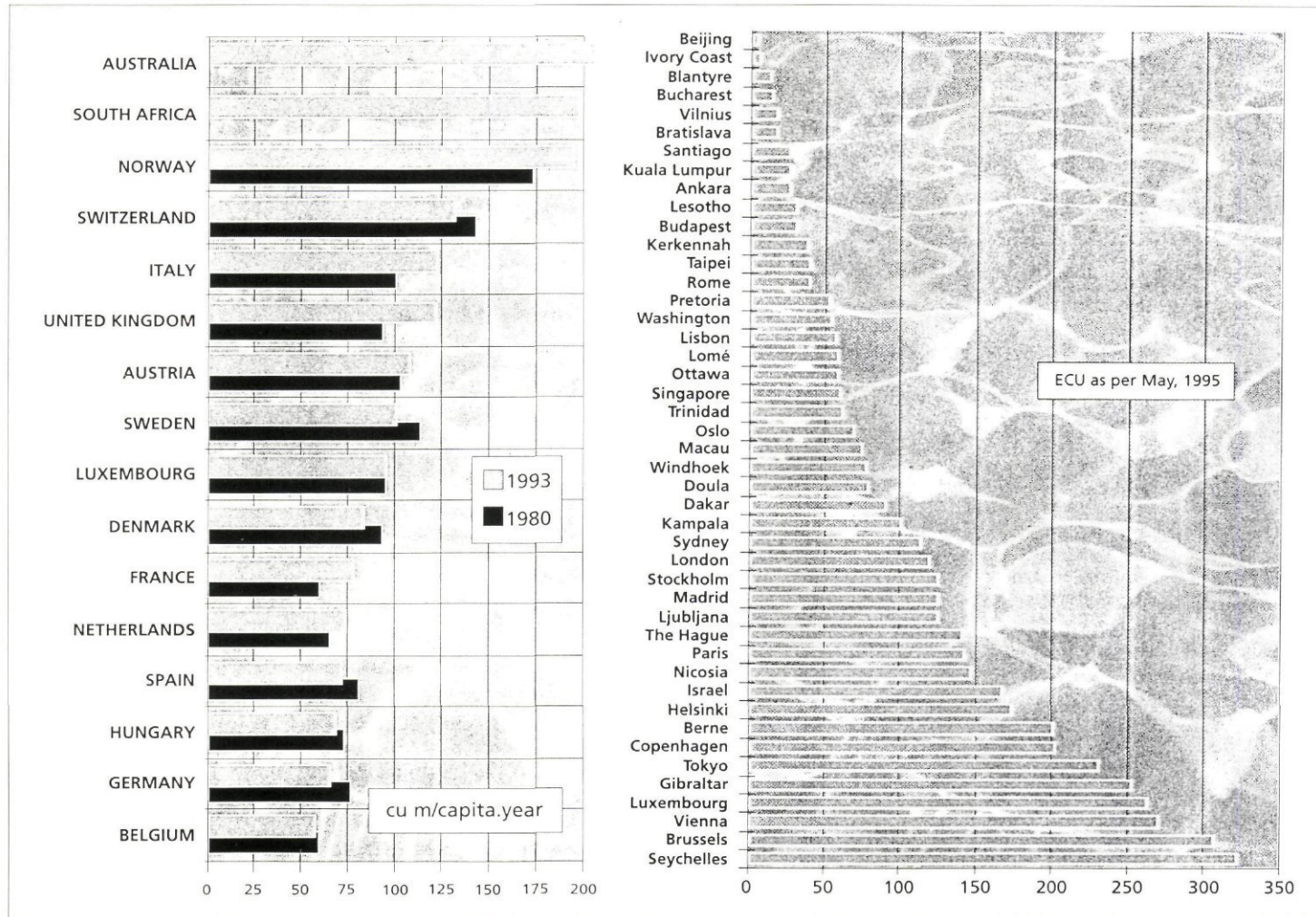
De Public Relations Commissie stelde de vraag of PR een rol kan spelen bij de oplossing van de milieuproblematiek in de wereld.

Jim Oatridge van Seven Trent Birmingham, de nieuwe voorzitter van de commissie, schetste de problematiek in geuren en kleuren en liet zien dat hij voor zijn bedrijf jaarlijks een prachtig milieुरapport samenstelt onder de titel: Stewardship. En of de PR-Officer een rol moet spelen in de aanpak van de milieuproblematiek was voor hem uiteraard geen vraag. Na hem kwamen zijn collega's uit andere landen laten zien, hoe zij (deel)problemen aanpakken.

Twee overzichten uit de nieuwe IWSA-statistiek, die in Durban werd gepresenteerd.

Totale waterlevering in m³ per persoon per jaar.

Vergelijking van de waterprijs van grote steden (in ECU).

WMO-directeur Lemstra krijgt de PR-Award voor de Actie Pottenkijker uit handen van IWSA-president Alf Rustad, terwijl secretaris-generaal Len Bays toekijkt.

Pottenkijker-actie

De Nederlandse Pottenkijkeractie had in dit verband ook zeker genoemd kunnen worden. Gelukkig had de WMO al tijdens de algemene ledenvergadering met deze actie de PR Award aangeboden gekregen.

Er waren 56 inzendingen uit 17 landen binnengekomen in de strijd om de PR Award en de toekenning van de prijs door een onafhankelijke Zuidafrikaanse jury van deskundigen aan Nederland, c.q. aan de WMO was dan ook een belangrijke erkenning van deze actie, waarbij de consument daadwerkelijk wordt geholpen om overbodig watergebruik via stortbak, douchekop en tapkranen te voorkomen.

Grootste delegatie

De belangstelling vanuit Nederland voor dit waterleidingcongres in Durban was groter dan voor menig voorgaand congres. Meer dan 100 landgenoten, onder wie een groot aantal partners van de congressisten, waren naar het land gereisd dat altijd al een warm plekje in het Nederlandse hart heeft gehad en dat pas kort ook zonder gemengde gevoelens bezocht kan worden.

Onder de Nederlandse delegatie – de grootste buitenlandse groep – bevond zich dit keer ook een aanmerkelijk aantal bestuurders van Nederlandse waterleidingbedrijven, die overigens in gesprekken met Zuidafrikaanse collega-politici en -bestuurders ook aan hun trekken kwamen tijdens dit toch merendeels technische congres.

Het aandeel dat Nederlanders aan het congres leverden was al evenzeer aanzienlijk: 24 hadden (mee)gewerkt aan de te behandelen rapporten en daarnaast traden nog anderen op als discussor, sessie-voorzitter en panellid. Dat Kiwa-medewerkers een zeer belangrijke rol daarbij speelden, is langzamerhand een bekend verschijnsel. Kiwa leverde ook posterpresentaties waaraan nog eens 21 Nederlandse experts deelnamen, waaronder tal van Kiwa-medewerkers.

Tekstdichter Oskam en dirigent Scheeres voor het koor dat gevormd werd door de Nederlandse delegatie.

Piet Hein

Maar het meest manifest tijdens het congres was wellicht het optreden van de praktisch voltallige Nederlandse delegatie tijdens de slotavond. Daar werd afscheid genomen van Len Bays, de man die 12 jaar lang het gezicht van de IWSA is geweest en die wordt opgevolgd door Mike Slipper, voormalige medewerker van het Britse Water Research Center. Tekstdichter Oskam had op de wijze van het ons zo bekende Piet Hein een lofdicht op Len Bays geschreven, dat door de voltallige Nederlandse kolonie, onder aanbieding van klompen en tulpen, op het toneel ten gehore werd gebracht.

1997 Madrid

Rest ons nog te vermelden dat IWSA-president Alf Rustad werd opgevolgd door de Zwitser Pierre Giacasso, directeur van het waterleidingbedrijf van Genève.

Voorts is besloten dat het congres 1997 wordt gehouden in Madrid en het daarop volgende congres 1999 naar alle waarschijnlijkheid in Buenos Aires, dit laatste in het kader van het streven van de IWSA om geen vooral Europese, maar een werkelijk mondiale organisatie te zijn.

JLf